

ΠΡΟΣΤΟ

- A1 α 1 Λάδος
- 2 Σωστό
- 3 Σωστό
- 4 Λάθος
- 5 Σωστό

- A1 β1 "Αγε δι οὐκ... ὅτι κρή-
σαιτο"
- 2 "έρχεται Προφιδεί...
τῶν ροφίτων"
- 3 "Απορία οὐκ... εὐροί"
- 4 "Τῶ δέ Προφιδεί... φανερὰ
ἦσαν"
- 5 "Καὶ ἐκ τούτου εὐπορία...
χίχνης"

B1. Ἐπιφιδείας : ἐπι + ιδείας = στέφεται μετὰ τὴν ἐκτελέσει τῆς ἐνέργειας & βρίσκεται ἀντιῆταν πρὸς τὴν συνέπειαν.

Χαρακτηριστῆς : ἀσκόχαστος, ἀπερίσκεπτος, ἐπιπόθαιος, παρορμητικός.

Λέξεις/φράσεις : "οὐ πάω τε σοφίῃ ὦν"

"ὁ Ἐπιφιδείας ἔλαθεν... εἰς τὰ ἰδοχα"

"Ἀποροῦντι αὐτῶν"

"Προφιδεία δι' Ἐπιφιδείας... διὰ τὴν ἐπιφιδείαν"

B2. Εγχειρίδιο Φρανκιστιρίου :

σελ. 25-26 : Τα δῶρα τῆς Προφιδείας - P
α) "ἐνταχὸς σοφία"

σελ. 26-27 : Δ) Ἀπρόσπτι καὶ ποιητικὴ τέχνη.

- B3 α - Σωστό
- β - Σωστό
- γ - Λάθος

- δ - Σωστό
- ε - Λάθος

B4. Είκαρμένι - μερίδα
 ἔστιν ἐναί - εἰσιτύριον
 ἔσχε - σκίφα
 κλέπτει - κλέψιδρα
 δαδίων - δίδυ

B5. Πρωτοαρχάς: Ο Προμηθεὺς παρουσιάζεται ως: προνοητικός, διορατικός, σιφφρών, συνετός, προσθετικός. Είναι ευερχέτης του ανθρώπου. Τον βοήθησε να κυριαρχήσει πάνω στη φύση, να αναπτύξει πολιτισμό. Γίνεται σύμβολο του πάσχοντος Θεοῦ για χάρι του ανθρώπου. Φιλάνθρωπα αισθήματα. Προσφέρει τα μυστήρια στον άνθρωπο (ἐντέχνη σοφία + ἔφιπυρον τέχνη) ἔ' οἶδος οἱ ἄνθρωπος δημιουργεῖ πολιτισμό.

Αισχύλος: Ομοιότητα = ευερχέτης του ανθρώπου.

Διαφορά: παρουσιάζεται αδαδονικός, ἐχλωιστής. Είναι εἴφανις ἡ ἐπαροή του (ἀενικό πρόσωπο σταρφήστικα - ταῖνόμενα - ἱεχωρίσ ερμίνεωτα). Δεν επισφαινεῖ τὴ σύμβολο του ἀνθρώπου σὲ δημιουργία πολιτισμοῦ (να το ἔργο του ὀφεί οἱ τέχνες ... του Προμηθεῦς).

Γ1 << Εγώ μισώ να είμαι αλλός άνθρωπος γέρω όμως ότι, ματέρχας, καλύτερα να μάθει να είναι το αυτό με βάση την ίδια τη φύση του, και κατ'επίπλέον λόγο να διδάσκει από όσους γνωρίζουν αληθινά κατ'επίπλέον και όχι από όσους ματέχουν την τέχνη της εγχειρίσεως. Έτσι τα λόγια μου δε μοιάζουν με των σοφιστών. Δεν είναι αυτός ο σκοπός μου >>

Γ2 Ο Ζανόφρων επικρίνει τους σοφιστές: διότι δεν έχουν να δώσουν καμία νέα γνώση, όπως ισχυρίζονται, ούτε προσφέρουν ευχρηστικά που δημιουργούν ανόητους ανθρώπους (<< ούτε γαρ αγαθούς γίνεσθαι >>). Το αντιθέτως, τους κατηγορεί ότι έχουν γράψει για πολλὰ ανώδιστα θεήματα, που προβαλλούν στους νέους αληθινά, χωρίς να περιέχουν καμία αρετή. Θεωρεί ότι μάταια ελπίζουν να μάθουν από αυτούς και ότι οι νέοι κάνουν χρόνο από άλλα χρήσιμα πράγματα και δε εκπαιδεύονται σωστά (<< άλλα περιδιδάσκει κακά >>). Τους κατηγορεί επίσης, για μεγάλα αδιαιτήματα. Τους κατηγορεί για εφετημένο ύφος και ότι δε διδάσκει καμία νέα γνώση, που θα εκπαιδευέ τις νέους στην αρετή (<< Μείρομαι οὖν αὐτοῖς ἀσέβητος >>).

Γ3
α. άνδρας
οὐστίνας
γράμμα

οὐ

β. ἐποίησαν → ποιήσασθαι
ἐπιδράκομεν → ἰδωμεν
παρέχονται → παρῴσθασθαι

Γ4α εἰ μαλῶς ἔχαιεν οὐκ ἂν παιδεύσει
Υπόθεσις Αντίθεσις
(εἰ + εὐκταστική) (δυνάμει εὐκταστική)
(Αἰτιῆ ἀνείη του γέγοντος)
→ Μεταφορῶς ἂν κοιλίῳ ἔχασθαι οὐ παιδεύσει
(οἶν + υποτακτική) (Θρηνητική μέλλαντα)
(Προβουλή)

Γ4β Η σύνταξις εἶναι παθητική
Πολλὰ αὐτοῖς γέγραπται
γ. (ἀστ. ἀπρῶτοντος (ρήμα
προβουλή) παθητικό)

Αὐτοῖ γράφασθαι πολλά